

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Finansdepartementet

Yttrande över promemorian Skattelättnad för arbetsresor – ett enklare och färdmedelsneutralt regelverk

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Innehållet i förslaget

I promemorian föreslås att dagens avdrag för arbetsresor avskaffas och att en avståndsbaserad, färdmedelsneutral och regionalt differentierad skattereduktion för arbetsresor införs. Skattereduktion föreslås utgå med 50 öre per kilometer för den del av resan mellan bostaden och arbetsplatsen enkel väg som överstiger en nedre avståndsgräns på 15 kilometer och understiger en övre avståndsgräns på 80 kilometer. För skattskyldiga som både bor och arbetar i de uppräknade storstadskommunerna¹ föreslås dock att en högre nedre avståndsgräns på 30 kilometer ska gälla. Skattereduktionen föreslås beräknas utifrån det faktiska antalet resdagar under beskattningsåret, dock lägst 30 och högst 210 dagar. För skattskyldiga som på grund av sjukdom eller funktionsnedsättning är tvungna att använda egen bil eller förmånsbil i stället för kollektivtrafik föreslås att skattereduktion ska kunna ges baserad på skäliga utgifter. Vidare föreslås att en skattereduktion ska kunna ges baserad på faktiska kostnader för väg-, bro- och färjeavgifter.

Remissen innehåller följande förslag:

- Förslag till lag om ändring i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt
- Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)
- Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2023.

¹ Begreppet kommer från Tillväxtanalys kommunindelning (Tillväxtanalys, "Bättre statistik för bättre regional- och landsbygdspolitik", rapport 2014:4, figur 19) och behandlas i föreliggande remiss i avsnitt 5.2.2 *En högre nedre avståndsgräns för skattskyldiga som bor och arbetar i storstadskommuner*. 29 kommuner klassificeras som storstadskommuner och dessa återfinns i och runt Stockholm, Göteborg och Malmö. Där anses möjligheterna att resa kollektivt, också från längre avstånd, vara större än i resterande kommuner.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

Av remissen framgår att avdrag för resor till och från arbetet är ett av de vanligaste avdragen i privatpersoners inkomstdeklarationer. Det är även det avdrag som ger upphov till det största skattefelet. Skattefelet består av skillnaden mellan de fastställda och de teoretiskt riktiga beloppen för skatter och avgifter. Enligt Skatteverkets beräkningar uppgick den totala storleken på skattefelet för reseavdraget till ca 1,8 miljarder kronor per år, under perioden 2014–2016, vilket motsvarade en tredjedel av reseavdragets skattemässiga värde. Förslagsställaren anger att ett av de vanligaste felen är att den skattskyldige inte uppfyllt det tidsvinstkrav på två timmar som krävs för att kunna få avdrag för resor med bil. Reseavdraget har också kritiserats för att gynna arbetsresande med bil jämfört med kollektivtrafik, framför allt inom storstadsområden där det finns god tillgång till kollektivtrafik. Detta, anger förslagsställaren, får negativa effekter för miljön och klimatet i form av ökade utsläpp. Enligt dagens regler ges skattelättnaden i form av ett avdrag som minskar den beskattningsbara inkomsten och storleken på skattelättnaden beror på den skattskyldiges inkomst och marginalskatt. En skattskyldig med hög inkomst och därmed hög marginalskatt får en större skattelättnad än en skattskyldig med lägre marginalskatt trots att de kan ha samma kostnader för sina arbetsresor. Förslagsställaren framhåller att flera tidigare utredningar har föreslagit att reseavdraget ska ses över och att den parlamentariska landsbygdskommittén föreslog (SOU 2017:1) att regeringen skulle ta initiativ till en översyn av reseavdraget i syfte att göra det avståndsbaserat.

Den 21 december 2017 beslutade regeringen att tillsätta en kommitté som skulle se över det nuvarande systemet för reseavdrag och lämna förslag på ett förändrat reseavdragssystem (dir. 2017:134). Kommittén skulle undersöka hur systemet för avdrag för resor mellan bostad och arbetsplats bör omarbetas för att på ett bättre sätt gynna resor med låga utsläpp av växthusgaser och luftföroreningar och samtidigt vara enklare än nuvarande system att tillämpa, administrera och kontrollera. Andra utgångspunkter var att ett förändrat avdragssystem ska bidra till regionförstoring och därigenom underlätta rörligheten på arbetsmarknaden genom att underlätta för att man ska kunna bo och verka i hela landet, även där kollektivtrafikalternativ saknas eller är begränsade, bidra till klimatmålet för transportsektorn 2030 samt minska skattefelet kopplat till avdraget. I uppdraget skulle det ingå en analys av hur ett avståndsbaserat och färdmedelsneutralt reseavdrag kan utformas och en bedömning av om det var lämpligt att införa ett sådant system. Kommittén skulle efter genomförd undersökning lämna ett förslag på ett förändrat reseavdragssystem. I juni 2019 överlämnade Reseavdragskommittén betänkandet Skattelättnad för arbetsresor (SOU 2019:36)². I betänkandet föreslås att reseavdraget i sin nuvarande form avskaffas och ersätts av en skattelättnad för längre arbetsresor i form av en skattereduktion.

Den 21 februari 2020 gav regeringen Trafikanalys i uppdrag att göra en fördjupad analys av vissa av konsekvenserna av Reseavdragskommitténs förslag dels för personer som bor

² Regelrådet yttrade sig över betänkandet den 23 oktober 2019. Yttrandet, med diarienummer RR 2019-174, finns att läsa på Regelrådets hemsida: [Yttrande över Skattelättnad för arbetsresor. En avståndsbaserad och färdmedelsneutral skattereduktion för längre arbetsresor \(SOU 2019:36\) – Regelrådet \(regelradet.se\).](#)

och/eller arbetar i glesbygd, dels för personer som har begränsad tillgång till eller saknar kollektivtrafik samt en del andra aspekter. Trafikanalys redovisade sitt uppdrag i juni 2020.

I föreliggande promemoria föreslås i likhet med kommitténs förslag att det införs en avståndsbaserad och färdmedelsneutral skattereduktion för arbetsresor. I stället för att främst omfatta skattskyldiga med långa arbetsresor anger förslagsställaren att skattelättnaden bör vara inriktad på arbetsresor i områden där det inte finns samma möjlighet till kollektivtrafik som i storstadsområden. Skattereduktionen föreslås därför vara regionalt differentierad vilket innebär att villkoren för att kunna få en skattelättnad för arbetsresor knyts till var i landet den skattskyldige bor och arbetar.

Förslagsställaren anger att syftet med förslaget är att skattelättnaden på ett bättre sätt ska gynna resor med låga utsläpp av växthusgaser och luftföroreningar och samtidigt vara enklare än nuvarande system att tillämpa, administrera och kontrollera.

Regelrådet finner beskrivningen av förslagets bakgrund och syfte godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

I promemorian anges att Reseavdragskommittén har föreslagit att det ska införas en avståndsbaserad och färdmedelsneutral skattereduktion för längre arbetsresor. Förslagsställaren nämner att kommittén tagit fram två olika referensalternativ, där det ena är att behålla det nuvarande systemet med eventuella mindre förändringar och det andra är att helt avskaffa skattelättnaden för arbetsresor. Här anges även att kommittén analyserat alternativa utformningar av ett avståndsbaserat system, till exempel ett system med lägre avståndsgräns men utan övre avståndsgräns. Vidare anges att kommittén analyserat alternativa detaljer i det föreslagna systemet, exempelvis ett system med högre tillägg vid bristfällig kollektivtrafik, andra kriterier vid bristfällig kollektivtrafik och en annan nivå på tidsvinstkravet. Under avsnitt 6.1 *Syfte och alternativa lösningar* anges även att utformningen av förslaget beskrivs mer ingående i avsnitt 5 i promemorian.

Förslagsställaren berör även nollalternativet genom att nämna att förslagets effekter uteblir samt att det stora skattefel som föreligger i det nuvarande reseavdraget då kvarstår.

Regelrådet gör följande bedömning. Det hade stärkt läsbarheten något om för- och nackdelar med de olika alternativen nämnts också under det avsnitt där alternativa lösningar presenteras i konsekvensutredningen. I kombination med hänvisningen till avsnitt 5 och den genomgång av överväganden som där presenteras är dock de alternativa lösningar som förslagsställaren övervägt tillräckligt väl redovisade.

Regelrådet finner redovisningen av alternativa lösningar och nollalternativet godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

Förslagsställaren anger att förslaget i promemorian innebär att det införs en regional differentiering av skattereduktionen för de fysiska personer som är bosatta och har sin arbetsplats i vissa storstadsområden. För att dessa personer ska ha rätt till skattereduktion för arbetsresor måste de ha ett avstånd mellan bostad och arbetsplats som överstiger en avståndsgräns som är högre än vad som gäller för skattskyldiga som inte är bosatta och har

sin arbetsplats i sådana områden. Den högre avståndsgränsen anges gälla både arbetsresor hänförliga till inkomstslaget tjänst och arbetsresor hänförliga till inkomstslaget näringsverksamhet, exempelvis en enskild näringsidkares arbetsresor. Gällande denna differentiering framhåller förslagsställaren att en lagreglering, genom vilken förutsättningen och storleken på skattereduktionen knyts till den skattskyldiges hemvist, aktualiserar frågan om huruvida EU:s regler om statsstöd är tillämpliga.

Europeiska unionens statsstödsregler finns i artiklarna 107–109 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, förkortat EUF-fördraget. Förslagsställaren anger här att statsstödsreglerna utgår från ett generellt förbud för medlemsstaterna att ge statligt stöd, men nämner att det finns undantag. Förslagsställaren anger att ett stöd omfattas, enligt artikel 107.1, av statsstödsbestämmelserna om det uppfyller samtliga nedan uppräknade kriterier. Stödet ska:

1. ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är,
2. snedvrider eller hota att snedvrider konkurrensen genom att
3. gynna vissa företag eller viss produktion, och
4. påverka handeln mellan medlemsstaterna.

Förslagsställaren anger att åtgärder som inte uppfyller ovan fyra kriterier samtidigt inte utgör ett statligt stöd enligt artikel 107 EUF-fördraget och därmed är tillåtna enligt EU:s statsstödsregler.

Vidare framhålls att fysiska personer kan bedriva och själva beskattas för resultatet av sådan verksamhet som omfattas av företagsdefinitionen i EU:s regler om statsstöd. Detta då en fysisk person exempelvis kan driva företag i form av enskild näringsverksamhet eller som delägare i handelsbolag.

Huvudregeln vid inkomstbeskattningen nämns vara att alla utgifter för att förvärva och bibehålla inkomster ska dras av som kostnad. Privata levnadskostnader får dock inte dras av. Förslagsställaren anger att det från denna grundläggande princip gjorts undantag för utgifter för arbetsresor i det nuvarande reseavdragssystemet. Avdragsrätten för dessa utgifter anges finnas på grund av särskild reglering. Förslagsställaren nämner även att utgifter för arbetsresor i skattesammanhang historiskt sett bedömts ha karaktär av privata levnadskostnader eftersom de har orsakats av den skattskyldiges val av bostadsläge. Skälet till att utgifterna trots sin karaktär får dras av anges vara att det för många skattskyldiga rör sig om en avsevärd kostnad som ändå har ett visst samband med inkomsternas förvärvande. Bakom synsättet om visst samband ligger bland annat tankar om att den skattskyldige ibland själv kan ha svårt att styra var den kan få tag i en bostad eller ett arbete och då tvingas acceptera att bosätta sig och arbeta på platser som kan medföra betydande utgifter för arbetsresor³.

Med hänsyn till arbetsresornas privata karaktär anges att den föreslagna differentieringen av skattereduktionen, som utgår ifrån var den skattskyldige är bosatt och som innebär att en högre avståndsgräns ska gälla för skattskyldiga som bor i vissa storstadskommuner, inte

³ Förslagsställaren refererar här till betänkandet *Skattelättnader för arbetsresor*, SOU 2019:36, sida 160.

bedöms snedvrída eller hota att snedvrída konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion eller påverka handeln mellan medlemsstaterna. Med hänvisningar till dessa anledningar bedömer f orlagsst allaren att förslaget är förenligt med EU-rättens regler om statligt stöd och att förslagen i övrigt bedöms förenliga med EU-rätten.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en tydlig och utförlig beskrivning av hur förslaget bedöms överensstämma med EU-rätten.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

F orlagsst allaren inleder redovisningen av denna delaspekt genom att hänvisa till ovan refererade skattefel (av Skatteverket beräknat till 1,8 miljarder kronor per år 2014–2016, se avsnitt 6.2 i föreliggande promemoria) och anger att det är angeläget att reglerna träder i kraft så snart som möjligt. F orlagsst allaren nämner även att ändringarna lämpligen bör träda i kraft i samband med ett kalenderårsskifte. Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2023 och att de nya bestämmelserna tillämpas för första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2022.

Gällande informationsinsatser anger f orlagsst allaren att Skatteverket gjort bedömningen att det finns behov av särskilda informationsinsatser till följd av förslaget. Kostnaderna för Skatteverket anges gälla utveckling av formulär och IT-system och uppskattas till 11 miljoner kronor. Den initiala kostnaden för intern information uppskattas till 1 miljon kronor och för extern information (Skatteverkets skatteupplysning) till 13,5 miljoner kronor.

Regelrådet finner redovisningen av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser godtagbar.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

F orlagsst allaren anger att förslaget, som innebär att uppgifter om arbetsplatsens adress ska lämnas, berör samtliga företag med någon anställd och att det enligt SCB:s företagsregister fanns 310 000 företag minst en anställd  ar 2020. F orlagsst allaren nämner  ocks a att företag i samtliga branscher berörs.

Regelrådet gör följande bedömning. I och med förslagets utformning påverkas, precis som f orlagsst allaren framhåller, samtliga branscher och företag med minst en anställd och av den anledningen anser Regelrådet att f orlagsst allarens relativt koncisa redovisning av antalet berörda företag i det här fallet är godtagbar. Med samma motivering anser Regelrådet att redovisningen av de berörda företagens storlek ska anses tillräcklig i detta fall.

Regelrådet finner redovisningen av berörda företag utifrån antal, storlek och bransch godtagbar.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Administrativa kostnader

I promemorian anges att företagens administrativa börda i viss mån kan öka till följd av förslaget, så till vida att arbetsgivare ska lämna uppgifter om arbetsplatsens adress i arbetsgivardeklarationens individuppgift, eller i vissa fall kontrolluppgift. Vidare framhålls att Reseavdragskommittén gjort bedömningen att uppgifter om arbetsplatsens adress för de flesta arbetsgivare kan lämnas utan betydande merarbete.

Förslagsställaren anger också att ingen avvikande bedömning om förslagets effekter på företagens administrativa börda gjorts jämfört med bedömningen i betänkandet från Reseavdragskommittén (SOU 2019:36).

Vidare nämns att företag som har sina anställda fördelade på mer än ett arbetsställe behöver se till att varje anställd anges med respektive arbetsställes adress. Redan i nuvarande arbetsgivardeklaration ska arbetsgivare med mer än ett arbetsställe ange så kallat arbetsställesnummer. Att sådana arbetsställesnummer redan redovisas torde underlätta uppgiftslämnandet avseende adress, menar förslagsställaren. Vidare nämns att i och med att varje anställd redan i dag är kopplad till ett arbetsställesnummer, behöver arbetsgivaren endast försäkra sig om att respektive arbetsställe är förknippad med korrekt adress. Om en anställd jobbar vid mer än ett arbetsställe, framhåller förslagsställaren, ska arbetsgivaren inte redovisa någon adress utan i stället göra en kryssmarkering i arbetsgivardeklarationen.

Regelrådet gör följande bedömning. Redovisningen av denna punkt framstår en aning tvetydig då förslagsställaren dels anger att förslaget kan medföra viss administrativ börda men likaledes framhåller att den administrativa bördan är negligerbar. Det hade bidragit till tydligheten i redovisningen av denna delaspekt om en kostnadsuppskattning redovisats.

Regelrådet finner därför redovisningen av förslagets påverkan på berörda företags administrativa kostnader bristfällig.

Andra kostnader och verksamhet

Effekter på företagens kompetensförsörjning och därigenom konkurrensförhållanden anges kunna uppstå till följd av förslaget. Förslagsställaren framhåller att Reseavdragskommitténs bedömning är att förslaget har en begränsad påverkan på rörligheten och därmed även kompetensförsörjningen hos företagen, så även i gles- och landsbygd. Förslagsställaren anger också att Trafikanalys delar kommitténs bedömning om att förslaget får små effekter på regionförstoring och kompetensförsörjning.

Vidare anges att Förslaget i promemorian skiljer sig från kommitténs förslag på så vis att den nedre avståndsgränsen är lägre än i kommitténs förslag utanför storstadsområden och motsvarar kommitténs förslag i storstadsområden. Även om föreliggande förslag inte innefattar något extra tillägg vid bristfällig kollektivtrafik, såsom Reseavdragskommitténs betänkande gjorde.

Föreslagen reglering anges framför allt påverka de ekonomiska villkoren för de mer långväga resorna med bil (se tabell 6.2 och tabell 6.3 i promemorian). Till följd av minskade

skattelättnader för långväga bilpendling framhåller förslagsställaren även att förslaget kan innebära något minskad tillgång till specialiserad arbetskraft och påverka kompetensförsörjningen hos vissa företag, sannolikt främst i områden med sämre tillgång till kollektivtrafik. Detta anges dock gälla en liten andel av arbetsresorna och effekten beskrivs som svårbedömd. I övrigt gör förslagsställaren bedömningen att förslaget har en begränsad påverkan på rörligheten och därmed även på kompetensförsörjningen hos företagen.

Regelrådet gör följande bedömning. Det är möjligt att kostnaderna som följer av förslaget är små men för att delaspeken skulle anses tillräckligt redovisade hade åtminstone en ungefärlig kvantifiering eller en något mer utförlig kvalitativ uppskattning krävts.

Gällande förslagets påverkan på berörda företags verksamhet anses denna del tillräckligt väl redovisad. Denna del av redovisningen relaterar dock till efterföljande delaspekt, *Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag*. Regelrådet anser nämligen att det hade bidragit till konsekvensutredningens läsbarhet om de delar som relaterar till företagens konkurrensförhållanden redovisats under detta avsnitt. I nuvarande utformning anser Regelrådet att redovisningen av hur förslaget väntas påverka konkurrensförhållandena för berörda företag i det närmsta motsägs av vad förslagsställaren anger under redovisningen av denna delaspekt.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets påverkan på berörda företags andra kostnader bristfällig.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets påverkan på berörda företags verksamhet godtagbar

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

Gällande förslagets påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag anger förslagsställaren att förslaget i huvudsak påverkar fysiska personer, varför det inte bedöms ha några effekter för företagens konkurrensförhållanden eller verksamhet i övrigt.

Regelrådet gör följande bedömning. Som Regelrådet redogjort för i avsnittet *Andra kostnader och verksamhet* ovan anses denna redovisning tillräcklig. Där berörs konkurrensaspekten. Förslagsställarens redovisning, refererat ovan, för förslagets förväntade påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag, motsäger förslagsställarens redovisning av förslagets verksamhetspåverkan. Att förslaget i första hand påverkar fysiska personer innebär inte i att det i förlängningen inte påverkar företagen, precis som förslagsställaren nämner i andra delar av promemorian. Gällande förslagets förväntade påverkan på konkurrensförhållandena skriver förslagsställaren exempelvis följande:

Till följd av minskade skattelättnader för långväga bilpendling kan förslaget innebära något minskad tillgång till specialiserad arbetskraft och påverka kompetensförsörjningen hos vissa företag, sannolikt främst i områden med sämre tillgång till kollektivtrafik.

Sammantaget anser regelrådet att det inte framgår tillräckligt tydligt vilken bedömning förslagsställaren gör gällande förslagets påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag. Med anledning av vad förslaget söker reglera borde denna delaspekt redovisats mer utförligt.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag bristfällig.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

I promemorian anges att en utgångspunkt för förslaget i promemorian är att även arbetsresor hänförliga till inkomstslaget näringsverksamhet ska omfattas av skattereduktionen för arbetsresor och att avdraget för dessa arbetsresor avskaffas. Vidare nämns att dagens avdrag för arbetsresor skattemässigt behandlas som en kostnad i näringsverksamheten. Avskaffandet av avdraget för arbetsresor i näringsverksamhet medför därmed att det skattepliktiga resultatet i verksamheten ökar. Detta anges påverka underlaget för egenavgifter, inkomstskatt och beräkningen av pensionsgrundande och sjukpenninggrundande inkomst. I förhållande till de konsekvenser som beskrivs för enskilda i övrigt anges att det därmed tillkommer andra konsekvenser för enskilda näringsidkare och delägare i handelsbolag av att dagens reseavdrag avskaffas och ersätts med en skattereduktion. I tabell 6.7 (sida 59 i promemorian) redovisas effekterna av avskaffat avdrag för arbetsresor och införd skattereduktion på inkomstskatt och egenavgifter för aktiva näringsidkare som betalar full egenavgift på 28,97 procent av underlaget.

Vidare framhålls att den föreslagna skattereduktionen generellt sett innebär en mindre skattelättnad jämfört med dagens regler. En andel av de ökade egenavgifterna anges dock motsvaras av ökade förmåner när den pensionsgrundande och sjukpenninggrundande inkomsten ökar.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets påverkan på företagen i andra avseenden godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

Med hänvisning till förslagets generella natur och att samtliga företag med anställda berörs anger förslagsställaren att den gjort bedömningen att det inte varit möjligt att ta någon särskild hänsyn till små företag.

Regelrådet gör följande bedömning. Sett till förslagets utformning och breda påverkan hade Regelrådet kunnat ha överseende med att ingen särskild hänsyn för små företag bedömts nödvändig men i och med att uppgifter om de kostnader som följer av förslaget saknas anses även denna delaspekt bristfällig.

Regelrådet finner redovisningen av särskild hänsyn till små företag vid reglernas utformning bristfällig.

Samman tagen bedömning

Regelrådet gör bedömningen att konsekvensutredningen brister sett till redovisningen av vilka kostnader förslaget förväntas innebära för de berörda företagen.

Konsekvensutredningen brister även i beskrivningen av hur förslaget bedöms påverka konkurrensförhållandena för berörda företag samt i redovisningen av om förslaget kräver någon särskild hänsyn till små företag.

I och med att förslaget bedöms påverka en så pass bred uppsättning företag, det vill säga alla företag i Sverige med minst en anställd, hade Regelrådet kunnat ha ett visst överseende med att vissa delasppekter redovisats mindre utförligt än vad som annars krävs. Detta då det framgår tillräckligt tydligt att de berörda företagen kan finnas i alla branscher och vara allt från mikro- till storföretag. Men i och med att ens grova uppskattningar av förslagets förväntade kostnader saknas bedömer Regelrådet att konsekvensutredningen som helhet inte håller tillräckligt god kvalitet.

Regelrådet finner därför att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 12 januari 2022

I beslutet deltog: Claes Norberg, ordförande, Anna-Lena Bohm, Hans Peter Larsson och Lennart Renbjer

Ärendet föredrogs av: Stig-Dennis Nyström

Claes Norberg
Ordförande

Stig-Dennis Nyström
Föredragande